

ret sættes ind, når samfundsvigtige arbejdsfunktioner lammes af arbejdsnedlæggelser.

*Til §§ 2 og 3*

Modstykket til, at kollektive arbejdsstandsninger generelt og permanent bliver gjort strafbare på området sygehuse og plejehjem, er, at der må findes et andet grundlag, hvorpå de ansatte kan opnå forbedring af løn- og arbejdsvilkår, hvis de er af den opfattelse, at arbejdsgiverparten ikke i rimeligt omfang efterkommer deres anmodninger.

Ved udfindelsen af, hvilket organ der i den slags interessekonflikter er bedst egnet til at træffe afgørelserne, er fremskridtspartiet standset op ved det normale domstolssystem. Ved at bruge dette undgår man at skulle indføre nye myndighedsorganer, og man kan – i første instans – få sagerne behandlet ved underretterne. Modsat for eksempel arbejdsretten er de jo geografisk spredt sådan ud over landet, at der altid vil være en underret i nogenlunde bekvem afstand fra den eller dem, som søger deres arbejdsvilkår forbedret. Dertil kommer, at der er ganske faste regler vedrørende domstols-sagers behandling, hvilket i sig selv er en fordel, når man kommer ind på de følelsesbestemte interessekonflikters område, og reglerne findes ikke på

noget punkt at være væsentlig dårligere, end hvad man kunne opbygge ved at udfærdige et specielt udformet system med henblik på netop forhold som de her omhandlede. Man kan selvfølgelig hævde, at en underretsdommer i første instans, tre landsdommere i anden instans og et større antal højesteretsdommere i tilfælde af, at sagen går til tops, er uegnede fora til at fastsætte løn- og arbejdsvilkår. På den anden side er det antagelig umuligt at finde nogen, som ikke vil være endnu mere uegnet, og som man med rimelighed kunne henskyde afgørelserne til. Det må selvsagt erindres, at domstolen gennem sagkyndige vidneforklaringer – eventuelt syn og skøn – kan tilføres den specialviden, som parterne ønsker at tilvejebringe.

Forslaget bruger med vilje det elastiske udtryk den »lokale« byret. Det er herefter i orden, hvis sagsøgeren i sager om for eksempel Hvidovre hospital vælger enten Københavns byret eller retten i Hvidovre. Der findes ikke at være tilstrækkelig stærke argumenter til at udpensle værnetingskravet.

Sager af den her omhandlede art vil kunne føres såvel af enkeltpersoner som af organisationer som mandatarer for enkeltbeskæftigede eller grupper af beskæftigede.